

'De koeien moeten hier zelf alle voer aan het voerhek opnemen.'

Voor verwennerij is in elk geval geen plaats op het melkveebedrijf van Marco Immink in het Portugese Alvalade. 'Ik streef een melkproductie na waarmee de koeien het goed kunnen doen.'

Een rijzig bouwwerk prijkt in de verte. Al van ruime afstand is de splinternieuwe melkveestal op het bedrijf van Marco Immink (39) in het Portugese Alvalade zichtbaar. Na zes jaar te hebben gewerkt op een zorgboerderij in Lichtenvoorde in de Achterhoek verhuisde hij anderhalf jaar geleden met zijn vrouw Astrid (40) en kinderen Willem (8) en Tieme (3) naar Portugal. Het jaar voor hun vertrek uit Nederland was Marco ongeveer twintig keer heen en weer gegaan om alles voor de geplande emigratie voor te bereiden.

Om de nieuwe ligboxenstal te bevoorraden kocht Marco ongeveer 300 hoogdrachtige pinken aan in Nederland. Het starten met alleen vaarzen had veel voeten in de aarde. 'Als je enkel met vaarzen begint heb je veel meer werk dan met een kudde koeien', verduidelijkt hij. 'Nu alles voor de tweede keer kalft, scheelt dit de helft van het werk.'

De start liep niet volledig probleemloos. 'In het begin hadden we toch wel wat uitval. Leven in een grote groep is hard voor de koeien. Als er eentje ziek wordt, moet je er sneller bij zijn. Als gevolg van het warmere klimaat geven ze het immers veel sneller op.' Toen eind april de eerste koeien kalften kreeg het bedrijf meteen met een streekgebonden moeilijkheid te kampen. 'Hier in de bodem vind je enkel zout water. De machine om het water te zuiveren was nog niet geïnstalleerd. Ik dacht dat het nog wel allemaal goed zou komen, maar het viel helemaal niet mee. De koeien dronken het zoute water niet en ook het oppervlaktewater lustten ze niet. Drie of vier koeien verongelukten daardoor.' De waterzuivering is volgens Marco naast de melkinstallatie een kloppend hart op zijn bedrijf. 'Pas na dat voorval besepte ik dat Nederlandse koeien eigenlijk verward zijn.'

Doordachte en bewuste keuze

Emigreren naar Portugal was oorspronkelijk niet de bedoeling van Marco en zijn vrouw. 'Eerst waren we in Denemarken gaan kijken. Hier waren we volop be-

drijven aan het plannen, maar telkens opnieuw ketste alles af. Ik hoorde dat iemand uit onze buurt, onze latere compagnon Henk van Braak, naar Portugal ging. Zo begonnen wij ook aan dit land denken. Het is eigenlijk toeval dat we hier uiteindelijk terecht kwamen.' Koeien houden in Portugal is volgens Marco heel anders dan in Nederland. 'Hier moet je bijvoorbeeld constant letten op de temperatuur. Wij moeten proberen de warmte zoveel mogelijk buiten te houden, zodat de koeien continu fris staan. In Nederland is dat eerder omgekeerd.' Anderzijds kregen ze ook te maken met een aantal beperkingen. Zo wachten ze al vanaf het begin op de aansluiting op het plaatselijke elektriciteitsnet. 'Eigenlijk is alles daar al klaar voor', vult Marco aan, terwijl hij wijst naar de

Astrid en Marco Immink: 'Pas nu beseffen we dat Nederlandse koeien verward zijn'

generatoren die het bedrijf momenteel van voldoende stroom voorzien. 'Het stroomnet ligt hier vlakbij maar het duurt gewoon.'

Naar de nabije toekomst toe heeft Marco duidelijk uitgestippelde plannen. Het huidige quotum van iets meer dan één miljoen liter moet het komende jaar groeien naar meer dan het dubbele. 'Het is erg simpel', berekent hij snel. 'In principe hoeven er daarvoor slechts dertig stuks jongvee bij te komen. Voor de rest kunnen we die groei volledig op eigen kracht realiseren.'

In ruwvoeroppervlakte is met een totaal van 260 hectare cultuurgrond in elk geval voldoende voorzien. Het afgelopen jaar verbouwde Marco daarop onder andere 50 hectare triticale en 60 hectare tarwe. Daarnaast teelde hij 80 hectare éénjarig gras, dat na twee maaibeurten opnieuw verdween voor maïsteelt. 'Gras groeit hier enkel in het najaar en het vroege voorjaar. In de zomer verdort het volledig door de droogte. Op dat moment is het interessanter om maïs te telen on-

De voergang aan de buitenzijde van de stal

der berekening.' De rest van het areaal wordt begraasd door een kudde gitzwar-te koeien, Salamagina's genaamd, een Spaans vleesras.

De splinternieuwe melkveestal biedt eveneens voldoende mogelijkheden voor groei. Het ruime en luchtige bouwwerk is op zijn minst indrukwekkend te noemen. Met twee overdekte voerpaden aan de buitenkant van de stal en één grote ligboxenruimte in het midden koos Marco voor een opvallende opzet. 'Door de hoge doorrijruimten van vier meter aan de zijwanden kan er gigantisch veel lucht in de stal binnen', somt hij één van de voordelen van dit systeem op. 'De verre overkapping zorgt er bovendien voor dat het voer niet in de zon kan komen te liggen en gaat uitdrogen. De koeien liggen daardoor ook nooit in de regen. Het klinkt vreemd, maar hier heb je net zoveel regen als in Nederland. Het enige verschil is dat het hier in een veel kortere periode valt.'

Degelijke dieren

Het voornaamste doel op zijn bedrijf is probleemloos melken. 'Ik streef een melkproductie na waarmee de koeien het goed kunnen doen', benadrukt Marco. Het voorbije jaar kwam het gemiddelde van de eerste vijftig afgesloten lijsten op 7740 kg melk met 4,20 % vet en 3,36 % eiwit. 'Hoge producties zijn voor mij echt geen doel. Het liefst wil ik gewoon door-melken.' Veel supplementaire en individuele zorg ziet hij er liever niet aan te pas komen. 'De koeien moeten hier zelf al het voer aan het voerhek komen opnemen.' Het ruwvoerrantsoen bestaat uit gras, maïs, bierbostel en stro.

Om zoveel mogelijk in de richting van probleemloze melkkoeien te kunnen evolueren is Marco op zoek naar harde dieren. 'We gestart zijn met koeien uit alle hoeken van Nederland, maar ik ben nu op zoek naar wat meer uniformiteit. Daarom hebben we stieren geselecteerd die harde benen en sterke uiers vererven.' Leader, Design, Stardel en de Nederlandse Bingo kregen om die reden de voorkeur. Eenzijdige selectie op productiekenmerken is op dit Portugese bedrijf niet aan de orde. Marco besluit stellig: 'Je moet oppassen dat je niet continu probeert om het onderste uit de kan te halen bij de melkkoeien, want dan hol je de dieren zo uit.'

Annelies Debergh

Marco Immink: 'Leven in een grote groep is hard voor de koeien'

Gericht op groei

De opvallende stal in het landschap